

Tillbakablick VII

Kanske hade det varit annorlunda
om jag inte bara lärt att tala Norénsk
utan också lärt mig
att bryta ihop på det riktiga Norénska sättet
Så jag passat in i mallen
och så att receptet på det lilla pillret kommit flygande
Men jag kunde bara språket
forskaren i mig ville aldrig ge upp
och den begravda själen gjorde uppror
sparkade sig igenom kräk och glas
Efteråt gräts det i knypplade näsdukar
skalv det frostiga Bergmanhuset
slätades det dukar och skakades huvuden
medan jag
sträckte ut och mötte den blå kanariefågeln
drack mig full och förälskade mig
trodde och hoppades
men visste egentligen inte så mycket
om någonting
för jag hade inte förstått
giftets listiga struktur

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten